

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204136
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119204136.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: K. H., J.. XX.XX.XXXX, G. D. X, XXX XX K., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o vydanie bezdôvodného obohatenia 5.562,82 EUR a neprijateľnosť zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.606,46 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 09.04.2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. v prevyšujúcej časti, ohľadom vydania bezdôvodného obohatenia, žalobu z a m i e t a ,

III. p r i z n á v a žalobcovi v časti o vydania bezdôvodného obohatenia nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 30 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

IV. u r č u j e , že zmluvná podmienka k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo XX.X.XXXX, uvedená v Obchodných podmienkach, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

V. v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu doručenu dňa 28.02.2019 navrhol žalobca, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 5.562,82 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia, a taktiež určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku tak, ako je uvedená vo výrokovvej časti rozsudku.

V rámci žaloby poukázal na to, že s právnym predchodcom žalovaného, Poštovou bankou a.s., uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom pohľadávka z tejto úverovej zmluvy bola postupovaná cez viacero subjektov až na žalovaného. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 80.000,- Sk, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 2.075,- Sk s konečnou splatnosťou úveru 14.02.2013. Zo žaloby ďalej vyplýva, že predmetný úver musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Okrem iného zmluva musí obsahovať:

adresu predávajúceho, na ktorej môže uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ako aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca poukázal na to, že v zmluve je nesprávne uvedená celková výška nákladov 44.494,61 Sk, keďže táto má byť vo výške 44.500,- Sk, k čomu žalobca dospel vynásobením mesačnej splátky vo výške 2.075,- Sk s počtom mesačných splátok 60. Z dôvodu absencie uvedených náležitostí sa úver považuje podľa žalobcu za bezúročný a bez poplatkov. Zo žaloby zároveň vyplýva, že žalobca na predmetný úver zaplatil celkovo sumu 8.218,33 EUR, z čoho pre pôvodného veriteľa Poštovú banku zaplatil sumu 479,41 EUR a pre právneho predchodcu žalovaného spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. zaplatil celkovo sumu 7.738,92 EUR, z toho formou zrážok zo mzdy sumu 7.248,07 EUR a sumu 490,85 EUR splátkami zo dňa 07.06.2016, resp. 08.07.2016. Bezdôvodné obohatenie teda predstavuje rozdiel medzi platbami žalobcu a výškou úveru.

Žalobca si žalobou taktiež uplatnil určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom v tomto ohľade poukázal na to, že predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jeho platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na jeho vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi ním a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva pre žalobcu netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu svojich tvrdení, žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/39/2011, z 20.9.2011, z ktorého citoval „Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení predpísaných splátok a vždy prioritne istiny. Tento, vždy prítomný záujem slabšej zmluvnej strany vyjadril zákonodarca s účinnosťou od 1.1.2008 aj vo vyššie uvádzanom § 566 ods. 2 OZ.

Odvolačný súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale aj hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

Ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vtedy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.“

2. Žalovaný v rámci vyjadrenia zo dňa 17.04.2019 k žalobe poukázal na to, že vzorec pre výpočet RPMN mu implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN a v tomto výpočte, ktorý žalovaný pripojil ako prílohu svojho podania, je vidieť, že 60-tá splátka bola len vo výške 2.069,52 Sk, preto vznikol rozdiel v celkových nákladoch vo výške 5,39 Sk, čo predstavuje 0,18 EUR. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že takýto drobný rozdiel v prípade, ak by bola táto hodnota chybné uvedená, by nespôsobil neistotu u spotrebiteľa, celkové náklady boli v zmluve uvedené a bolo by príliš formalistické posudzovať túto skutočnosť tak, ako ju posudzuje žalobca. V súvislosti s údajom o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalobca poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora C 42/2015, z ktorého vyplýva, že takýto rozpis nie je potrebný. Ďalej žalovaný poukázal na to, že obchodné podmienky, ako aj všeobecné obchodné podmienky upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob uplatnenia reklamácie. V súvislosti s absenciou RPMN, priemernej RPMN žalovaný poukázal na to, že tento údaj nemohol uviesť do zmluvy, keďže prvýkrát bol tento údaj uverejnený až k 01.04.2008 a zmluva bola uzavretá 14.02.2008. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. V súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou poukázal na to, že spôsob započítania platieb je ustanovením, o ktorom je spotrebiteľ dostatočne oboznámený už pred uzatvorením zmluvy. Uvedený spôsob je bežným spôsobom pri úvere, keď dochádza k splácaniu poskytnutej sumy spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, preto toto ustanovenie nepovažuje žalovaný za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na uvedené preto navrhol žalovaný žalobu zamietnuť.

3. Žalobca v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že prvý krát bral z Poštovej banky úver sám vo výške 50.000,- Sk, ktorý aj splatil a neskôr mu sama Poštová banka zaslala ponuku na sumu 80.000,- Sk, ktorú akceptoval, teda podpísal túto ponuku, s nikým osobne nejednal, pretože mu to poslali poštou a on to následne posielal do Bratislavy. Uviedol, že pôžičku spočiatku splácal, neskôr ju prestal splácať, preto mu robili zrážky, pričom nemal prehľad, koľko mu pozrážali, keďže mal zrážky aj z titulu pôžičiek od spoločnosti Profi Credit a Pohotovosť a na tieto dlhy mu boli zrážky realizované ako prvé, a potom nastúpili zrážky v prospech žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu. Uviedol, že o tom, že si môže peniaze uplatňovať späť sa prvý krát dozvedel v lete v roku 2018.

4. Z listín predložených žalobcom vyplýva, aké sumy uhradil ktorému zo subjektov, resp. v prospech ktorého subjektu boli vykonávané zrážky zo mzdy a v akej výške, pričom tieto skutočnosti žalovaný ani nerozporoval. Z pripojených listinných dôkazov ale zhodne vyplýva, že žalovaný zaplatil Poštovej banke a.s. sumu 479,41 EUR (čl. 8 spisu). Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu (čl. 9 spisu) vyplýva, že za obdobie 3/2014 do 4/2016 boli vykonané zrážky v celkovej výške 7.248,07 EUR. Jedná sa teda o výplaty, ktoré boli žalovaným vyplatené od mesiaca apríl roku 2014 do mesiaca máj roku 2016, čo je v zhode s potvrdením spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. (čl. 10 - rubová strana spisu) a z tohto potvrdenia taktiež vyplýva, že dňa 07.06.2016 bola ešte uhradená suma 275,74 EUR a dňa 08.07.2016 suma 215,11 EUR, t.j. spolu žalobca zaplatil sumu 8.218,33 EUR.

5. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>> musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>>,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>>,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>>.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

6. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

7. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

8. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca riadne splácal úver od marca roku 2008 do októbra roku 2008, avšak v plnej výške uhradil iba 3 splátky a následne úver splácal nepravidielne a v nižších sumách. Zo zmluvy vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná k 14.02.2013. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že zážky zo mzdy sa začali žalovanému realizovať v mesiaci apríl roku 2014, čo predstavoval príjem za mesiac marec roku 2014, nakoľko ako sa vyjadril samotný žalobca, najprv mu boli realizované zážky z titulu dlhu voči spoločnosti Profi Credit, resp. Pohotovosť a až následne z titulu úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Je nepochybné, že z predmetného úveru mal žalobca zaplatiť celkovú sumu 124.494,61 Sk, t.j. sumu 4.132,46 EUR a zaplatil sumu 8.218,33 EUR.

9. Žalobca v rámci odôvodnenia žaloby poukázal na to, že predmetný úver má byť bezúročný a bez poplatkov z titulu absencie ním uvedených obligatórnych zákonných náležitostí. Súd má ale za to, že absencia týchto náležitostí nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, keďže v danom prípade sa nejedná o tzv. splátkový predaj, teda kúpu tovaru na úver, kde sa vyžaduje uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Taktiež súd neakceptoval argumentáciu ohľadom určenia výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže tak, ako to vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C 42/2015, postačuje, pokiaľ sú tieto jednotlivé platby zahrnuté v mesačnej splátke, čo v danom prípade bolo splnené. Rovnako nemožno uznať argumentáciu o absencii priemernej ročnej RPMN, keďže táto skutočne bola prvýkrát zverejnená až k 31.03.2008 a zmluva v danom prípade bola uzavretá 14.02.2008. Súd taktiež neakceptoval argumentáciu o absencii celkových nákladov spotrebiteľa, keďže tieto celkové náklady boli v zmluve uvedené a žalovaný súdu taktiež predložil výpočet RPMN, teda kalkulačku pre výpočet tejto hodnoty, z ktorej vyplýva, že posledná splátka nepredstavuje sumu 2.075 Sk, ale sumu 2.069,52 Sk, čo ako už bolo uvedené predstavuje rozdiel 0,18 EUR, čo súd nepovažoval za klamanie spotrebiteľa, resp. uvedenie nesprávnych údajov, keďže právny predchodca žalovaného vychádzal z výpočtu, ktorý si dal realizovať odbornou organizáciou a navyše tento údaj bol v zmluve uvedený a pokiaľ by mal súd založiť na tejto skutočnosti záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, jednalo by sa o absolútne formalistický prístup, preto súd dospel k záveru, že predmetný úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

10. Na druhej strane je ale nepochybné, že aj keď mal žalobca zaplatiť z titulu úveru sumu 4.132,46 EUR, preukázateľne zaplatil až sumu 8.218,33 EUR. V tejto súvislosti súd vyzval žalovaného, aby súdu vysvetlil, ako je možné, že žalobca z titulu tejto zmluvy zaplatil až sumu 8.218,33 EUR a zároveň požiadal žalovaného, aby súdu presne špecifikoval, na aký účel bola táto suma započítaná (istina, úroky, úroky z omeškania, poplatky, resp. iný účel), k čomu žalovaný uviedol iba toľko, že dôvod navýšenia celkovo uhradenej sumy spočíva v pokračujúcom úročení zmluvne dohodnutým úrokom vo výške 19 % ročne z dlžnej istiny, ako aj sankčným úrokom vo výške 9 % ročne z výšky dlžnej istiny. K uvedenému spôsobu

úročenia poukázal na argumentáciu uvedenú v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/42/2020. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 19 % ročne, avšak v zmluve nebol dohodnutý žiaden sankčný úrok vo výške 9 % ročne a súdu taktiež nie je zrejmé, o aký druh úroku sa jedná, keďže zákon pozná iba zmluvný úrok a úrok z omeškania, teda pojem „sankčný úrok“ je pre súd v podstate neznámym pojmom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu, na ktoré odkazuje samotný žalovaný, obsahuje riešenie otázky, dokedy patrí veriteľovi zmluvný úrok v prípade zosplatnenia úveru. Súd má za to, že závery tohto rozhodnutia je možné analogicky použiť aj na tento prípad, pričom záver Najvyššieho súdu spočíva v tom, že veriteľovi patrí zmluvný úrok tak, ako bol v zmluve dohodnutý, t. j. za zmluvne dohodnuté obdobie. V danom prípade teda dohodnutý úrok predstavoval 44.494,61 Sk, t.j. 1.476,95 EUR, čo spolu s poskytnutou istinou vo výške 80.000,- Sk, t.j. 2.655,51 EUR predstavuje celkovú sumu 4.132,46 EUR. Súd má teda za to, že žalovanému, resp. jeho právnym predchodcom patrila táto suma a zaplatenie tejto sumy nepredstavuje bezdôvodné obohatenie.

11. V danom prípade bol nárok uplatnený z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a aj keď súd nedospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, dospel k záveru, že suma, ktorú zaplatil žalobca nad výšku 4.132,46 EUR predstavuje bezdôvodné obohatenie, keďže, podľa názoru súdu, sa v danom prípade jedná o plnenie bez právneho dôvodu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalovaného vyzval, aby súdu ozrejmil, čo predstavuje celkovú sumu 8.218,33 EUR, ktorú žalobca z titulu predmetnej úverovej zmluvy zaplatil, avšak žalovaný na túto výzvu súdu konkrétne nereagoval, iba všeobecne uviedol, že uvedená suma vznikla z dôvodu úročenia, zmluvným, ako aj sankčným úrokom a žiadnym spôsobom nešpecifikoval jednotlivé nároky, teda nepredložil žiaden výpočet úrokov a v tomto ohľade neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, z akého konkrétneho titulu bola žalobcovi zrážkami zo mzdy zrážaná celková suma až do výšky 8.218,33 EUR.

12. Žalovaný v rámci svojho písomného vyjadrenia k žalobe vzniesol taktiež námietku premlčania. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že tento sa o možnosti vrátenia peňazí od žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov dozvedel v lete v roku 2018 a žaloba v tejto veci bola súdu doručená 28.02.2019, t.j. v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty, keďže v tomto ohľade je podstatná reálna preukázaná vedomosť žalobcu, pričom žalovaný túto skutočnosť ani žiadnym spôsobom nerozporoval. V súvislosti s objektívnou premlčacou lehotou súd poukazuje na to, že žalovaný, resp. jeho právny predchodca inkasovali na základe zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania sumu skoro o 100 % vyššiu, než bola suma dojednaná v zmluve, teda namiesto sumy 4.132,46 EUR, bola inkasovaná suma až 8.218,33 EUR, pričom žalovaný nepreukázal žiaden právny dôvod, ktorý by ho oprávňoval k inkasovaniu tejto sumy a ako už súd konštatoval, nepredložil súdu žiaden výpočet, resp. neozrejmil, z akého dôvodu bola až takáto suma od žalobcu vymožená, hlavne z titulu zrážok zo mzdy. Uvedená skutočnosť súvisí aj s ďalšou časťou žaloby týkajúcou sa neprijateľnej zmluvnej podmienky, a teda započítania jednotlivých platieb, o čom sa súd zmieni nižšie. Právny zástupca žalobcu súdu citoval rozhodnutia súdov, z ktorých má vyplývať, že jeho nárok je dôvodný a aj keď tieto rozhodnutia bližšie nešpecifikoval, aj súdu je z jeho činnosti známe, že spôsob započítavania platieb predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, navyše žalovaný, ani jeho predchodcovia žiadnym spôsobom neozrejmili, z akého titulu dlhodobo vykonávali zrážky zo mzdy žalobcu, pričom žalovaný, resp. jeho právny predchodcovia, ako profesionálne subjekty poskytujúce úvery, resp. spravujúce úvery mali mať vedomosť o tom, že vymáhanie súm nad zmluvu dohodnuté plnenia bez bližšej špecifikácie predstavuje úmyselné bezdôvodné obohatenie minimálne formu nepriameho úmyslu. Vzhľadom na uvedené má teda súd za to, že v danom prípade je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu.

13. Z predložených listinných dôkazov - platby realizovanej v prospech Poštovej banky a.s. (čl. 8 spisu) vyplýva, že tieto platby boli realizované v prospech Poštovej banky a.s., nie v prospech žalovaného, resp. spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., ktorá bola zlúčená so žalovaným, a teda žalovaný je právnym nástupcom spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. v dôsledku zlúčenia a z tohto dôvodu preto nie je žalovaný pasívne legitimovaný ohľadom platieb vo výške 479,41 EUR, keďže tieto boli realizované v prospech iného subjektu (Poštovej banky a.s.), navyše tieto platby boli realizované v čase od marca roku 2008 do októbra roku 2008, teda po uplynutí ich 10 ročnej objektívne premlčacej lehoty, keďže žaloba bola v tejto veci súdu podaná dňa 28.02.2019.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 3.606,46 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi celkovou sumou, ktorú žalobca zaplatil, t.j. 8.218,33 EUR - 4.132,46 EUR, čo predstavuje sumu, ktorú mal podľa zmluvy zaplatiť, teda istinu, vrátane dohodnutého zmluvného

úroku a zároveň súd odpočítal aj sumu 479,41 EUR, čo predstavuje sumu, vo vzťahu ku ktorej nie je žalovaný pasívne legitimovaný a navyše v tejto časti je žaloba nedôvodná z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Rozdiel teda predstavuje sumu 3.606,46 EUR, ktorú súd priznal žalobcovi spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 09.04.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu, ako nedôvodnú zamietol.

15. Podľa § 298 ods. 1, CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

17. Podľa § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

18. V časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. V tomto ohľade odkazuje na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu týkajúce sa totožnej zmluvnej podmienky vo veci sp. zn. 32Csp/173/2017 zo dňa 16.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2019. Zároveň súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. má žalobkyňa ako spotrebiteľka právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súd má za to, že vo výroku citovaná zmluvná podmienka zhoršuje postavenie dlžníka oproti ustanoveniu § 566 Občianskeho zákonníka, pretože určuje spôsob započítania platieb, ktorý by bol proti vôli dlžníka, pokiaľ by dlžník logicky žiadal započítať platbu výlučne na istinu dlhu. Navyše táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou obchodných podmienok, ktoré dlžník ako spotrebiteľ nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je teda zrejme, že žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah, a teda táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a žalovaný zároveň nepreukázal opak, preto sa jedná v danom prípade o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O trovách konania súd rozhodol samostatne vo vzťahu k obom výrokom súdneho rozhodnutia. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia bol pomerne úspešnejší žalobca, ktorý mal úspech v rozsahu 65 % a neúspech v rozsahu 35 %, čo predstavuje rozdiel 30 %, preto mu súd v tomto rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému. V časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, preto priznal úspešnému žalobcovi vo vzťahu k neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).